

былисе забавили тѣлкова время. Едѣнъ дѣнь, часъ полдѣнный, дошелъ Антиохъ съ сичкѣтъ си Флѣтъ, и казалъ на-Александра какъ направилъ крѣпость на Антиохіа. Слѣдъ него дошелъ Селѣвкѣи, и исповѣдалъ какъ направилъ Селѣвкѣи. Трѣтѣтъ дѣнь дошелъ Великѣи Капетанъ Вѣзантии, исповѣдалъ и тѣи, за-що направилъ крѣпость Вѣзантиа на еднѣ много прѣкрасно мѣсто. Александръ като ги видѣлъ зашѣ се сжѣрали сичките, прѣелъ велика радѣсть. Тамо гдѣто се сжѣрали сичките, направели дрѣга крѣпость, и ѿ назовали еднѣ сѣрдце, и сѣдели тамо 6: мѣсацы, и чакали догдѣ да дѣйдатъ Оніа шето Отишли посѣхо съ конѣ.

ВѢСТНИЦЫ НА АЛЕКСАНДРА.

Дошли вѣстницы при Александръ и рекли: До вѣчера ѣди Птолѣмей, и Филѣнъ. Оніа вѣчеръ дошли и тѣи благополѣчно, и цѣлѣвали рѣка на-Александра. Закачели да приказоватъ страданиата, и вѣвѣте който направали на-Барбарѣйските мѣста, и на-Едѣопските царства, какъ повѣдили Баркарыте, и ги довели вѣрзаны. Александръ тогава ѣмъ далъ клѣтка страшна: и тѣи мѣ се заклѣли да са всегда негови, който часъ ги потѣрси да Отидатъ сичките съ войската си, и така ги пѣснѣлъ да си Отидатъ. Далъ ѣмъ дарѣве много, и Отишли на мѣстата си: и повелѣлъ ѣмъ да мѣ прѣтатъ харѣчъ.